

dette Spørgsmaal i første Række er Dansk Kvindesamfunds Sag og derefter det Ministerius, der har forstaaet, at nu kunde Afgørelsen ikke trækkes længere ud.

Kravet om Kvinders Adgang til Em-

beder er saa gammelt som selve Kvindesagen; det er et af Kvindesagens principielle Spørgsmaal, og et Lovforslag desangaaende maa selvfølgelig fra D. K.s Side tilegnes som en Retfærdighed og støttes med Ønske om,

at Loven maa blive gennemført i hele sin Udstrækning, selv om vi forstaa og beklager, at Maaden, hvorpaa Lovforslaget er kommet frem, har vakt Uvilje indenfor Kirken.

## Hvorledes kan Dansk Kvindesamfund udføre et oplysende Arbejde for den kommende Skolelovgivning?

Som alle véd paatænkes Nedsættelse af en Skolekommission, der skal udføre et forberedende Arbejde til, at hele vort Skolevæsen kan blive taget op til Behandling i Rigsdagen og ved Lov blive ordnet under eet. Kommer det, der er tilsigtet, ud af denne Kommissions Arbejde, vil det sandsynligvis føre til en Lovgivning, der for lange Tider vil blive afgørende for Barne- og Ungdomsskolen i Danmark. Det gælder derfor om at faa Opmærksomheden vakt for, hvor vigtig Skolelovgivningen er; den angaar paa en særlig Maade Børnene, ikke en enkelt Klasses Børn, men alle; derved griber den ind i hvert eneste Hjem i Landet. Faar vi ret Øjnene op for den Kendsgerning, maa vi forstaa, at alle Mænd og Kvinder, ikke mindst Kvinder, bør være vaagne og agtpaagivende, naar det gælder Skolen og dens fremtidige Ordning.

Først og fremmest bør Mennesker gøre sig klart, at naar det gælder Skolen, er der to Grundtanker, der brydes. Den ene fører til det Krav, at al Skole skal lægges i Statens, til Nød i Kommunens Haand. Gennemføres det Princip, bliver al fri Skolevirksomhed umuliggjort. Den anden Grundtanke fører til det Krav, at Skolen skal være fri, d. v. s. der maa skabes saadanne Forhold, at der bliver Plads til og rimelige Levevilkaar for frie, private Skoler ved Siden af den offentlige Skole, som Kommunen og Staten indretter. Den kommende Skolelovgivning vil komme til at afgøre, hvilke af de to Principper, der skal vinde Sejrr.

Denne Lovgivning vil ogsaa komme til at afgøre Spørgsmaalet om, hvilken Plads Religionsundervisningen skal have i den fremtidige Skole.

Dansk Kvindesamfund kan ikke tage Parti for det ene eller det andet af de stridende Principper; men det kan, og det har den Pligt at oplyse ikke alene sine Medlemmer, men saa mange som mulig om, hvilke Modsætninger, der findes, som kan gøre sig gældende, naar der skal lovgives om Skolen; kun ved, at der bliver gjort rede for de forskellige Grundtanker, og ved, at de bliver saa alsidigt oplyste som muligt, ledes Vælgerne til at forstaa, hvad det drejer sig om, og hvor vigtigt det er at faa valgt de rette Mænd og Kvinder ind paa Rigsdagen, der blandt andet har den store Opgave at udarbejde og vedtage Love for Skolen. Hvorledes kan D. K. opfylde denne Pligt? Blandt andet ved at sørge for, at der bliver afholdt Møder, hvor de forskellige Anskuelser og Meninger om Skolen og dens Ordning kommer til Orde. Saa gælder det om at faa Folk til at komme til disse Møder; det opnaar man sandsynligvis bedst ved at slutte sig sammen med andre Foreninger, der har Interesse for det Spørgsmaal, saaledes at der kan komme et Samarbejde i Gang; søg Samarbejde med Læ-

rerforeninger, Højskole-, Foredrags-, Industri- og Haandværkerforeninger, Menighedssamfund, grundtvigske og indremissionske, Arbejdernes Fællesorganisationer o. s. v., helst med saa mange som muligt, for at Møderne kan blive anlagt paa et bredt Grundlag, derved faar man Folk fra alle Lejre i Tale, og Spørgsmaalet er lige vigtigt for alle.

Man kan naturligvis i hver Kreds nøjes med et enkelt Møde med to Indledere og derpaa følgende Diskussion, langt bedre vil det dog være, hvis der holdes flere Møder med 8—14 Dages Mellemrum. Ved et af disse Møder indleder en Mand eller Kvinde, der er Tilhænger af Statsskoleprincippet, eller i hvert Tilfælde ser Sagen særlig fra den offentlige Skoles Standpunkt; derefter følger Diskussion, hvis nogen ønsker det. Ved et andet Møde indleder fra den frie Skoles Side, og Diskussionen drejer sig om dennes mulige Fordele og Mangler. Ved en saadan Ordning vil hvert Emne blive langt klarere og skarpere belyst, end hvis det hele samles paa een Aften. Religionsundervisningen og dens Stilling i den offentlige Skole bør have en Aften for sig.

Adgangen til disse Møder bør være fri; Udgifterne er ikke uoverkommelige, naar man er mange om at bære dem; de fleste Steder kan man faa stedlige Kræfter til at indlede, særlig ud fra Statsskoletanken, der maaske nok i Tiden har flest Talsmænd. Det vil heller ikke være vanskeligt at faa Mænd og Kvinder til at indlede om Religionsundervisningen, mere vil det maaske knibe at faa Talsmænd for den frie Skole — det ser ofte ud, som der ikke er saa mange af dem. Jeg melder mig som en af dem og er villig til at indlede saa langt min Tid rækker ved saadanne Møder; jeg kan mulig ogsaa give Anvisning paa andre, der er villige til det samme.

Hvordan et saadant Oplysningsarbejde skal udføres, maa de forskellige Kredse naturligvis selv om, jeg er blot kommet med et Forslag — men vi bør være klar over, at det Arbejde skal gøres, og ingen er nærmere til det end D. K. Skolen gælder Børnene — og Kvinder og Børn hører nu engang sammen paa en helt særegen Maade.

Et af Dansk Kvindesamfunds Formaal er „at forbedre Børns Kaar særlig ad Lovgivningens Vej“. Gennem Skolelovgivningen kan hvert eneste Barns Kaar i Danmark blive forbedret eller forringet; derfor kan D. K. ikke gøre for meget for at vække Mennesker til at forstaa, hvilken umaadelig Betydning Lovgivningen paa dette Omraade har.

Karen Johansen,  
Holstebro Friskole.